

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 927/06
08.02.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Слађане Накић-Момировић, Соње Бркић, Споменке Зарић и Слободана Дражића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене Државне заједнице Србија и Црна Гора ВП-ББ, коју је заступало Министарство одбране – Одељење за имовинско-правне послове, Одсек у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж. бр. 2160/05 од 30.11.2005. године, у седници већа од 8.2.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Нишу Гж. бр. 2160/05 од 30.11.2005. године и пресуда Општинског суда у Нишу П. бр. 492/04 од 28.7.2005. године и предмет се враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Нишу П. бр. 492/04 од 28.7.2005. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужена накнади нематеријалну штету и накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Окружног суда у Нишу Гж. бр. 2160/05 од 30.11.2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Тужилац је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију против другостепене пресуде због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС", 125/04) и нашао да је ревизија тужиоца основана.

Нижестепеним пресудама одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете, коју је претрпео услед рањавања приликом извршавања борбених задатака на територији Косова и Метохије дана 28.3.1999. године. По налажењу нижестепених судова, тужиочево потраживање је застарело у смислу члана 376. став 1. Закона о облигационим односима, будући да је тужилац последњи пут био код лекара 26.9.1999. године а тужбу је поднео по истеку трогодишњег рока застарелости, односно 2. фебруара 2004. године.

С обзиром на наведено, основано се ревизијом тужиоца истиче да је у нижестепеним пресудама због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Наиме, према наводима тужбе тужилац је као резервиста био у саставу ВП ВВ, и током извршавања борбених задатака повређен је приликом бомбардовања касарне у Приштини дана 28.3.1999. године, којом приликом је задобио телесне повреде и оболео је од посттрауматског стресног поремећаја. Признато му је својство ратног војног инвалида. Стога је тужилац од тужене тражио накнаду нематеријалне штете услед претрпљених душевних болова због умањења животне активности, наружености, претрпљених физичких болова и страха.

Како се сазнање за штету не везује за дан њеног проузроковања, већ за околности које се односе на трајање и престанак физичких болова и страха, односно на завршетак лечења и сазнање да су заостале последице проузроковале трајно оштећење здравља и животне способности оштећеног, то сваки вид нематеријалне штете застарела посебно. По становишту Врховног суда, застарелост потраживања накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове почиње тећи од престанка болова, за страх од престанка страха, за душевне болове због умањења животне активности од завршетка лечења и сазнања за трајно умањење животне активности или погоршања здравственог стања – као дана сазнања за нову тежу последицу.

С обзиром на наведено, као и утврђену дијагнозу психичког обољења тужиоца не може се прихватити закључак нижестепених судова да је целокупно потраживање тужиоца за накнаду нематеријалне штете застарело с обзиром на последњи датум када се јавио код лекара. Будући да у нижестепеним пресудама није правилно примењено материјално право, односно одредбе о застарелости потраживања из члана 376. Закона о облигационим односима, то нису утврђене ни све одлучне чињенице од којих зависи одлука о основаности приговора застарелости потраживања накнаде штете, будући да првостепени суд није утврдио када је тужилац сазнао за сваки вид нематеријалне штете посебно, и сагласно томе оценио да ли су за све или само за поједине видове ове штете истекли застарени рокови.

У поновном поступку, првостепени суд ће уклонити наведене недостатке и донети правилну одлуку о

основаности тужбеног захтева тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Председник већа

судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љм